

3 Днем Незалежності!

ІЗДАМ МЕДИЧНІ ПРАВА
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

№ 8 (171),
серпень
2016 р.

ОБЛАСНИЙ КОМПЕТЕТ

Львівська обласна організація професійної спільки працівників охорони здоров'я України

○ Головне державне свято

Любіть Україну своєю – і вічні ми будемо з нею!

Україна... Країна трагедій і краси, країна, де найбільше люблять волю і найменше знали її, країна гарячої любові до народу і чорної йому зради, довгої вікової кривавої боротьби за волю, яка позначена високими могилами героїв. Вони, як естафету, передають від покоління до покоління історичну правду про свій народ, його стремління і заповіти.

Україна... Наша рідна земля, де ми народилися і живемо, де живуть наші батьки, де жили наші предки і житимуть наші діти.

Україна ... Вона почалася з легенди, яка розповідає, що на світанку нашої Землі Бог оглядав творіння рук своїх, і, натомившись, вирішив перепочити. Земля, де опустились Бог з ангелами, була вельми багатою на сонце, звірів та пташок. А найбільше сподобалися Богові люди того краю. До якої хати не заходив Він зі своїми супутниками, – всюди їх зустрічали хлібом та сіллю. Так сподобалася Богові та місцина, що Він став часто сюди навідуватися зі словами:

– Рушаймо у край!

Кажуть, що з того і пішла назва нашої держави – «Україна».

Скільки ніжних, ласкавих, поетичних слів придумали люди, щоб висловити свою гарячу любов до свого краю! Золото безмежних полів, бездонна синь зачарованих небес, тихі плеса річок, сині очі озер і ставків, безмежні степи і ліси, зелені долини і луки, Карпатські верховини і донецькі простори, Полісся і Крим, біленькі полтавські хати і велич міських краєвидів – все це наша Україна. Така краса! А якою гіркою була і є доля! Топтали орди чужинців, ворожі пазурі роздирали і роздирають її. Але завжди на її захист, не жалюючи свого життя, ставали вірні сини, яких не маємо права забути.

Пам'ять – одна із найцікавіших властивостей людини. Так, як не можна забувати своїх батьків, так не можна забувати історію. Так, як не можна забувати своїх рідних, близьких ні в хвилини радості, ні в години печалі, так не можна забувати землі нашої, бо це першооснова. З неї ми вийшли, до неї ми прийдемо. Людина не може називатися людиною, якщо вона забула мову свою, пісню, землю, рід. Пам'ятаймо й історію свою. При святі згадаймо як починалася наша незалежна держава Україна.

Вперше День Незалежності України відзначено 16 липня 1991 року – в пам'ять про те, що рік тому – 16 липня 1990 року – Верховна Рада Української РСР

**ЩИРО ВІТАЮ
З 25 РІЧНИЦЕЮ
НЕЗАЛЕЖНОСТІ
УКРАЇНИ!**

Шлях, який ми
разом пройшли за
чверть століття, був

нелегким. Адже це були роки становлення нашої молоді держави, утвердження її як країни, котра сповідує європейські цінності. Та найголовніше – ми не злякались труднощів, не втратили почуття національної гідності і не опустили рук. Після перемоги Революції гідності, після того, як російські агресори анексували Крим та розв'язали неоголошену війну на сході України, наш народ згуртувався і став єдиним цілим. Ми довели цілому світові, що Україна могутня і суверенна держава з багатовіковою історією та надбаннями. І саме тому, нас не здолати жодним ворогом.

Я твердо переконаний у нашій перемозі та в щасливому майбутньому нашої країни, вірю у мудрість і виваженість українського народу.

То ж з 25 Днем народження нашої України вітаю і зичу всім добра, мирного і сонячного неба, злагоди та добробуту кожній родині. Нехай усі наші помисли і праця будуть спрямовані на благо рідної соборної Батьківщини!

Михайло Гичка
Голова комісії з питань охорони
здоров'я, материнства, соціального
захисту, молодіжної політики,
фізичної культури та спорту,
Заслужений лікар України

ухвалила Декларацію про державний суверенітет України. Одночасно того ж 16 липня 1990 року Верховна Рада Української РСР ухвалила постанову «Про День проголошення незалежності України». У ній зазначено: «Зважаючи на волю українського народу та його одвічне прагнення до незалежності, підтверджуючи історичну вагомість прийняття Декларації про державний суверенітет України 16 липня 1990 року, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє: вважати день 16 липня Днем проголошення незалежності України і щорічно відзначати його як державне загальнонародне свято України».

Оскільки 24 серпня 1991 року Верховна Рада Української РСР ухвалила Акт проголошення незалежності України, який 1 грудня 1991 року підтвердив народ на Всеукраїнському референдумі, виникла потреба змінити дату святкування Дня незалежності України. 20 лютого 1992 року Верховна Рада України ухвалила постанову «Про День незалежності України»: «Зважаючи на волю українського народу та його одвічне прагнення до незалежності, підтверджуючи історичну вагомість прийняття Акта проголошення незалежності України 24 серпня 1991 року, Верховна Рада України постановляє вважати день 24 серпня Днем незалежності України і щорічно відзначати його як державне загальнонародне свято України».

Львів, який є незаперечною столицею української культури, духовності і національної ідентичності, завжди відгравав чільну роль у розвитку процесів демократії та здобуття української незалежності. На чолі боротьби за незалежність стояли такі історичні постаті як Михайло та Богдан Горині, В'ячеслав Чорновіл. Їхня діяльність золотою ниткою вплелася в історію становлення незалежності України.

Нехай подвиги наших героїв, наші символи – Гімн, Золотий Тризуб, наш Прапор синьо-жовтий освітлюють наше життя, гріють душі й серця, єднають і зміцнюють сили всіх українців.

Своїми знаннями, працею, здобутками підносимо культуру, своїми досягненнями славмо Україну! Будьмо гідними своїх предків, бережимо волю і незалежність, поважаймо свій народ і його мелодійну мову. Шануймо себе і свою гідність, і шановані будемо іншими.

З святом вас! Слава Україні!

о. І. Дацко, Л. Кравчук, С. Данилюк, Ю. Зима, Г. Горинь, В. Шпіцер, В. Калинюк

Нема без кореня рослини, а нас, людей, – без Батьківщини